

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Centvriæ Selectorvm Casvvm Conscientiæ. I. II. III.tia

Burghaber, Adam

Fribvrgi Brisgoiæ, 1665

27. Firmatvs Parochus pro Missis, ad quas vi beneficij dicendas tenetur,
potest aliud stipendium accipere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40942

gravida teneretur permittere se secari, vt fœtus baptizaretur, aliàs sine baptismo moriturus, quod, inquit Sa, nemo asseret. Resp. II. Ferdinandum amore virtutis motum potuisse concedere tabulam fœminæ, seseque periculo committere. Ita communis Theolog. Tū quia *qui negligit damnū propter amicū, iustus est. Prou. 12.* Tum quia se periculo exponere, non est intrinsecè malum. Ergo defenditur & purgatur ab omni malitiâ, si hîc & nunc prudenter ob bonum altioris ordinis & valde magnum assumatur.

Ad rationem in contrarium dicimus, plus illam non probare, quàm teneri nos ob propriam vitam conseruandam damnum spirituale proximo non inferre: non verò illud impedire, nisi pactum seu conventio intercedat, vt rectè Sancius loc. cit.

XXVII. *Firmatus Parochus vi beneficij sui curati teneretur ter singulis hebdomadibus celebrare in Parochiâ, quod & facit, sed quia nullâ lege vel consuetudine prescribitur intentio certa, accipit pro iisdem Missis dicendis stipendium ab alijs, usque sacrificij fructum applicat, non verò suis ouibus. Queritur. An licitè hoc faciat?*

Videtur, quod non. Ita Sotus in 4. Dist. 13. q. 2. art. 2. Gavant. ad Rubricas missal. Tom. 1. p. 3. tit. 12. n. 5. Barbosa de officio Paroch. cap. 12. num. 11. & alij. Tum quia Trident. sess. 25. de Reform. cap. 1. definit, Parochum præcepto diuino,

diuino teneri oves suas agnoscere, pro eis sacrificium offerre &c. Tum quia Sac. Congregatio Concilij An. 1626. determinauit, non bene Parochum accipere eleemosynam manualementem, quando tenetur celebrare. Tum quia Parochus sustentationem suam iam habet à Parochianis suis. Ergo non restat titulus amplius, ob quem stipendium pro missis accipere possit. Tum quia Parochus idèd alitur à suis Parochianis, vt erga eos officium Sacerdotis exerceat, offerendo scilicet Sacrificium Missæ, iuxta illud Hebr. 5. *Omnis Pontifex ex hominibus assumptus pro hominibus constituitur in ijs, quæ sunt ad Deum, vt offerat dona ac sacrificia pro peccatis &c.* Vnde Barbosa 2. p. de potestate Episc. alleg. 24. n. 23. & Bonac. D. 4. de Sacr. q. vlt. à n. 5. putant, obligationem hinc contineri ad offerendum saltem aliquoties pro subditis.

Resp. Firmatum absolutè nunquam teneri applicare fructum Sacrificij pro Parochianis suis, ideòque non illicitè facere omittendo hanc applicationem. Ita Navarr. Reginaldus Vasq. Suarez, Coninck, & alij, quos referunt & sequuntur Palao Tr. 22. D. vnic. p. 13. num. 7. & Lugo Tom. 1. de Sacr. D. 21. n. 21. Ratio est, quia officium Curati est, pascere oves verbo, & exemplo, ac Sacramentorum administratione, sacrificijque dispensatione, id quod fieri potest, etiam si fructus sacrificij specialiter

ter omnibus non applicetur, sed solum eâ generali applicatione, quâ omnibus fidelibus & præcipuè Sacrificio præsentibus applicetur.

Atque in hunc sensum intelligi debet Sac. Script. *ad Hebr.* Trident *loc. cit.* & vtrâque ratio in contrarium allata; etsi autem sic Parochus sustentationem habeat, id tamen non obstat, quò minus possit ac debeat sustentari ab eo, qui sacrificium pro se fieri postulat. Ad auctoritatem Congreg. Card. dicimus, eam loqui de Sacerdote, qui ratione beneficij, Cappellæ, aut Salarij certis diebus obligatur ad sacrificium pro alio, vt pluribus ostendit *Lugol. loc. cit.*

XXVIII. *Felicitas contraxit sponsalia cum Reuocato, quem videns postea frequenter esse cum Perpetuâ, & hanc osculari, amplexari &c. non vult amplius sponsione suâ stare. Queritur. Num ex dictâ causâ resilire possit?*

Videtur posse. Ita Palao *Tom. 1. D. 1. pum, 25. n. 3.* Hurtadus, & alij, quos citat & sequitur Diana *P. 10. Tr. 11. Resol. 28.* sibi contrarius *P. 3. Tr. 4. 283.* Tum quia sponsus resilire posset, si in sponsa similia adverteret, vt post alios docet Dicastillo *de Matr. D. 1. n. 577.* Tum quia talia innuunt sponsi animum propensum erga aliam, vt de fide seruandâ iure suspectus esse possit.

Resp. Felicitatem resilire non posse: Ita Reginald, Sanch, Perez *de Matr. D. 9. f. 16. n. 8.*